

[A. C. Normann.]

at foretage en undersøgelse af, hvad færdselsulykkerne i det hele taget koster de offentlige kasser, og jeg håber, når to høje ministres bestræbelser for at få dette spørgsmål klarlagt lægges sammen, at der da må blive mulighed for en meget bedre bedømmelse af, hvilke områder der bør komme i betragtning ved en overførelse af vejfondsmidler, end det er muligt at komme frem til på det foreliggende grundlag. Det fremgik jo stærkt også af den højtærede indenrigsministers udtalelser for lidt siden, at vi i virkeligheden står meget famlende med hensyn til omfanget af det problem, vi her taler om, men jeg vil nødigt se selve det område, som kunne tænkes inddraget under forslaget, indskrænket så stærkt, som den højtærede minister har gjort det i dag.

Jeg udtalte udtrykkeligt, da jeg fremsatte forslaget, at vi ikke ønskede det indskrænket til udelukkende at omfatte indenamts patienter, at vi også meget gerne ville gå med til at drøfte, om det også skulle omfatte trafikskadede patienter på sygehusene i al almindelighed, og jeg tilføjede, at jeg personlig havde sympati for tanken om at dække amters og kommuners totaludgifter til behandling af trafikskadede patienter, i alt fald for så vidt angår skader stammende fra motorkørsel. Så nævnedes jeg, hvad den højtærede minister nu refererede til, et par andre områder, idet jeg tog det forbehold, at de oplysninger, som ministeren eventuelt kunne give, men som ellers måtte fremkomme under en eventuel udvalgsbehandling, kunne blive afgørende for, hvor langt man skulle gå. Der kunne være tale om invalideforsikringen, hvortil kommunerne sidste år bidrog med et beløb på cirka 20 mill. kr. Endvidere har den tanke været nævnt fra anden side, at sygekasserne også burde indgå i overvejelserne, og jeg har i den anledning forsøgt at komme til klarhed over omfanget af kommunernes bidrag til sygekasserne, dels gennem de lovpligtige bi-

drag, dels gennem de ret betydelige frivillige bidrag og dels gennem betaling af restancekontingenter i henhold til folkeforsikringsloven. Men alt dette er det meget vanskeligt at komme til bunds i. Dernæst må det erindres, at formentlig kun en beskedent del af invalideforsorgens samlede udgifter på i alt $\frac{1}{4}$ milliard kroner — det er jo et ret stort beløb — og vel også kun en beskedent part af sygekassernes meget store udgifter hidrører fra færdselsulykker.

Jeg tror, at mit ønske om at tage disse områder med kun kan imødekommes med et skønsmæssigt fastsat rundt beløb, hvis ikke sagen skal gøres meget mere indviklet end nødvendigt og administrationen øges for meget. Men derimod må det være en temmelig let opgave at beregne den lettelse for de enkelte sygehuse, som forslaget må medføre, selv om vi tager alle sygehuse med. Jeg understreger altså, at den højtærede minister har ret i, at det med sygehusene er det centrale, og at forslagsstillerens hensigt først og fremmest har været at lette amternes og kommunernes udgifter, at vi har fundet det naturligt, at vejfonden bidrog hertil, og at vi har villet lade det afhænge af udvalgsbehandlingen og også af de andre partiers stilling, hvor stor en part af de samlede omkostninger på færdselsulykkernes dyre konto der bør omfattes af folketingets endelige beslutning.

Må jeg til ministerens sidste bemærkning sige, at jeg har ikke noget sted set, ej heller forstået eller haft mulighed for at forstå, at der har været givet udtryk for en enighed i det udvalg, der sidste år har beskæftiget sig med vejfondsmidlerne. Det er muligt, at der har været enighed i det udvalg, der behandlede sygehusloven; men dette henhører jo ikke under denne lov. Det fremgik også af behandlingen i april—maj af sygehusloven, som jeg i denne anledning har gennemlæst, og hvorunder man henviste sagen til løsning ved senere lejlighed. Det, vi har tilstræbt med fremsættelsen af dette forslag, er at få sagen fremskyndet,